

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Aqui no pasa nada!

(dn) Tălmăcit pe românește, acest cuvânt al încrederii și mândriei spaniole, înseamnă: Pe-aici nu se trece! Sună frumos la ureche, și gădila plăcut orgoliul de masse. Luat drept deviză, după împrejurări, breaslă și înțelesul care i-se dă, poate fi un izvor de căldă însuflețire și inspirație curată, fecundă. Dar poate fi și un blazon-racilă, care să drapeze o vanitate vlăguită și să ferece în chingi ucigașe orice svăcniri de viață, ce caută să fie mereu reținută și în continuă creștere.

Punctul vulnerabil al catolicismului spaniol tocmai acesta a fost: rămânerea pe pozițiile moștenite, cu privirea ațintită în trecut, fără a mai ținea seamă de schimbările mai noi, și de semnele vremii. S'a crezut că toate curentele mari, cari au răvășit sufletele altor neamuri provocând prefaceri uluitoare, s'au oprit la hotarele peninsulei iberice. Urmarea acestei credințe a fost un nefericit și scurt văzător nollu timere, care a dat răgaz vrăjmașilor bisericii să între în conștiința mulțimilor, să se întărească acolo, ca mai apoi să se poată asvârli, cu forță elementară și cu armatură de cea mai modernă patentă, asupra cetății rămasă în paza unor oșteni echipați pentru veacuri de mult apuse.

Păr. Hubert Becher S. I., un bun cunoscător al stărilor din Spania celor 100% catolici, are în fascicolul 10 al revistei „Stimmen der Zeit” din acest an, o seamă de rânduri foarte instructive în cauză. Pricina prăbușirilor recente, cu repercusiuni atât de dureroase asupra așezămintelor și concepției religioase, dânsul o vede în mentalitatea anchilozată a cărmuitorilor bisericești. Trecutul, și numai trecutul, i-a fascinat. Să păstreze în politică, în viața socială și în pastorație moștenirea străbună, așa cum au primit-o, acestea le era idealul. Să fi conservator și regalist, și să fi perfect convins că numai porunca a șasea-i picdică, altfel toți Spaniolii ar fi sfinți, atâta cerea catolicismul bunului biserican. În concluzie: jos cu partidele progresiste și cu toți înșitorii! E o jale să vezi pe cardinalul Segura din Toledo, dezavuând pe prevăzătorul Angel Herrera dela „El Debate” — cel mai cetit și mai respectat cotidian catolic spaniol, — și partidul „Accion nacional”, organizat de acesta. Și totuși s'a întâmplat. Drept că mai la urmă înaltul ierarh și-a recunoscut greșala și și-a dat tot asentimentul său mișcării pornite și animate de Herrera. Numai cât: târziu de tot era acum.

La fel s'a purces și în pastorație. Nucleo organizate erau numai în jurul mănăstirilor. Incolo: meargă spre Hristos care cum poate, singur. Catehizație, instrucție religioasă și predică: rudimentare. Se dădea cu socoteala că un popor de sfinți(!) se poate mântui și fără cunoașterea altor adevăruri religioase decât cele primare. Strădaniile metodice ale altora erau erau taxate pedanterii fără rost și noimă. Mici pierderi sporadice, deși simptomatice, nu trăgeau în cumpănă. Asociația muncitorească „Sindicatos libres” stă sub osândă bisericească până la 31 Decembrie 1930, pe titlu că-i... unilaterală în accentuarea prea cu aplomb a laturei economice din mișcările muncitorești. Prea mirosea și aceasta a „noulate” ce nu se cuprindea în tratatele așetice ale lui Alvarez și ale misticilor pământului.

Desnodământul îl știm. Lecția ce se desprinde din el este limpede: celui ce i-se pare că stă să ia aminte să nu cadă. Trebuie să trăim cu ochii deschizi la semnele vremii, și să luptăm ca să biruim valurile potrivnice. Odihna e dată numai pe lumea cealaltă, și numai celor ce au purtat războaie în lege pe pământ. Moștenirea din stră-

La chestia celibatului

— Observări nepretențioase ale unui preot dela sate —

de Pr. ALEXANDRU RUSU

Revin asupra unei chestiuni, care s'a mai discutat în presa noastră bisericească anul trecut, iar acum „Cuvântul Adevărului” o aduce din nou pe tapet, în ultimul său număr.

Din câte s'au scris până acum despre celibat, reiasă clar un lucru: că în principiu toți îl aprobă și îi doresc izbândă, dar opiniile să împărțesc, când îi vorbă de înfăptuirea ideii. Căci pe când unii mai optimiști sunt pentru realizarea acestei idei în viitorul apropiat și fac propagandă în acest senz, pe atunci alții, mai sceptici, desaproabă o acțiune mai intensă în favorul celibatului, întru cât tinerii clerici n'ar putea înfrunta pericolele care amenință viața celibatară. De fapt, fără o pregătire mai temeinică a tinerilor clerici cari ar voi să îmbrățișeze acest stat de viață preoțească, el n'ar putea rezista decât cu mare greutate tentațiilor cari ar amenința viața lor morală.

Admit și eu că sunt piedeci mari în calea celibatului: mediul social nefavorabil, lipsa entuziasmului științific ce știe umplea atât de bine ceasurile libere, și mai presus de toate: legea trupului, care până și pe sf. Pavel l-a molestat atât de înțepit. Dar făcând această constatare, trebuie să recunoaștem că nu aceste împrejurări sunt acelea cari ar putea compromite cauza sfântă pentru care luptăm și pe care dorim să o vedem înfăptuită. Greutăți și neajunsuri au întâlnit, în cursul veacurilor, și alți soldați devotați și zeloși ai Domnului Hristos și totuși au biruit. Au învins lumea și s'au învins pe ei înșiși. Care-i misterul succesului lor? Iată-l: au cunoscut pe euharisticul Hristos și l-au iubit cu căldură. Aceste ne trebuie și nouă pentru a birui pe dușmanii mântuirii. Să-l cunoaștem pe Hristos din proprie experiență și cunoscându-L să-L iubim. Și cum vom putea ajunge și noi la această grație indispensabilă tuturor? Vom ajunge prin abnegare și prin lăpădarea de lume. A'pus acest lucru D. Hristos sfintei Tereza de Avila: „Eu aș grăi multor suflete, dar lumea face sgomot mare în jurul lor, așa că vocea mea nu o pot auzi. Ah, de s'ar depărta puțin-tel de lume”.

moși trebuiește apărută, lucrată, crescută și înaltă mereu. Stă și pentru bunăstarea bisericii de aici de jos, legea Ierusalimului celui de sus: Iată eu toate le fac noue. Adevărului vechiu caută să-i croim vestmânt nou ca să fie încetățenit și iubit. Alfel câștigă trecere și se instăpânesc vânturile anarhiei, sămănând lumea cu ruine. Pentru ceace: vai străjerilor furați de toropeală în mincinoasa beatitudine a unei siguranțe carea nimeni și nici când nu le-a făgăduit-o măcar, necum să le-o asigure. După: *Aqui no pasa nada, vine — potopul.*

Dar vom ajunge noi la această țintă lăsând mai departe clericilor libertatea de a se căsători? Eu cred, că nu, căci majoritatea absolută la cel dintâi contact cu lumea din afară, se folosește de această libertate și urmează instinctului. De aceea eu sunt de convingerea, că această libertate trebuiește îngădită. De libertatea mea mă tem, zicea odată sf. Tereza de Pruncul Isus. De aceasta mi-e teamă și mie. Iată pentruce eu sunt pentru o soluție radicală: să tăiem firele care ne leagă de lume, să rumpem lanțul căsătoriei.

Numai cât noi nu suntem pregătiți azi pentru acest pas, vor zice unii. Răspund: nu suntem azi, dar vom fi mâine. Nu sunt de ajuns patru ani de petrecere în seminar pentru a ne înarma sufletește, pentru a cunoaște și a iubi pe Hristos? Eu cred, că da; și când tinerii clerici cari ar îmbrățișa în viitor cariera preoțească, vor ști că trebuie să zică: rămas bun lumii, se vor nizu să cunoască pe dulcele Isus și El se va descoperi lor și atunci, n'ar mai regreta pasul făcut, ci ar răspunde veseli cu apostolul: acuma știm cu-i am crezut!

Să experimentăm și cealaltă modalitate, recomandând celibatul voluntar, numai să ajungem la rezultate palpabile. Dar dacă pe lângă toată propaganda și stăruința ce s'ar depune în direcția aceasta, s'ar decide pentru celibat numai un procent redus, situația acestora ajunși în pastorație ar fi mai grea, căci pentru a se menține la înălțimea chemării lor, ar trebui să ducă o viață mai retrasă și mai izolată, decât călugării din mănăstire. Dușmanii lui Dumnezeu și ai bisericii sunt în apropierea noastră și noi trebuie să pășim mai rezoluți pentru a-le para loviturile. Prin impunerea celibatului preoțesc, am învinge și pe dușmanii din afară și pe dușmanii din noi și am promova mântuirea sufletelor. Preoții necăsătoriți, liberi de grijile familiare, s'ar ocupa mai intențiv de grija turmei încredințate păstoririi lor, ar fi mai pedanți în toate agendele oficiului lor, s'ar interesa de studiu și de științele sacre, iar în momentele, libere când ar simți lipsa societății, ar conveni și discuta cu ceilalți colegi: tovarăși de luptă și de suferință, și-ar spune dureri și bucurii, s'ar mângăia și încuraja la practizarea virtuții, aducându-și aminte de cuvintele sfântului Augustin: și aceasta poate și acela poate, numai tu să nu poți Augustine? Relațiunile dintre ei ar fi mai prietenești și mai cordiale, căci simillis similli gaudet: acela și-e drag cu care sameni. După munca obositoare și-ar afla distracții mai multe și acasă, cetind cărți bune, a căror număr atuncia s'ar înmulți, întrucât ar contribui cu toții la editarea lor, în o mai largă măsură. N'am avea atâtea neplăceri nici cu poporul,

căci el ar fi vesel că scapă de anumite sarcini, și s'ar bucura că îi întărim sufletul cu hrana spirituală mai abundanță pe care o dorește și de care se bucură așa de mult și azi, când reușim să facem să-i simtă dulceața.

Nu mă tem nici de prăpastia, care s'ar face între frații de același sânge, din contră cred că s'ar împlini viziunea poetului: Viitor de aur țara noastră are.

Nu sunt un vizionar când îmi spungându-mi referitor la celibat, și-mi dau perfect de bine seamă de această sarcină, dar totuși sunt convins că vom reuși a purta acest jug al Domnului, care-l gata totdeauna să ne de-a ajutorul său. Dela noi atâta se cere: să voim și să facem ce putem, și darul Lui va suplini ceea ce noi nu putem.

Dar despre lucrurile acestea mi-ar plăcea mai bine să vorbesc, decât să scriu. Ca preot vădov, dela sate, am văzut și experimentat și eu, multe. Deocamdată însă doresc să se concheme o întrunire pentru a se organiza Asociația celibatilor, pe care o recomandă p. Ieromonah A. Pop. — Să încercăm, să ne strângem rândurile pentru a ne pune cu totul în serviciul Domnului Isus, care și-a jertfit scumpa sa viață din iubire curată, pentru omenire.

Ecouri la „Quadragesimo anno“. Enciclicele sociale ale Sfântului Părinte au avut răsunet extraordinar în toată lumea. Au găsit pretutindeni aprobări însuflețite și au trezit și glasuri de critică din partea adversarilor.

S'a ocupat de ele, între alții, un grup de financiareri evrei din Statele Unite ale Americii, adunați sub prezidenția lui Moskovitz din Scranton. Observațiile și le-au publicat în revista „Brooklyn Tablet“. Ele pot fi socotite, fiind seamă de autorii lor, de dreptul senzațional. — Constată mai întâi, că scrisoarea papală îmbrățișează întreaga omenire și întreaga problemă socială. Nu face deosebiri între neamuri și nu are preferințe față de diferitele forme de guvernământ. Socotește acceptabil orice regim, care poate duce la binele public și stă pe temeiul dreptății. Propunerile Vaticanului mai au marele merit de

a fi cu totul independente de politică și de cercuri financiare, și străine de orice considerent egoist. — Nimic nu se poate asemăna, sub acest respect, cu Vaticanul. Chiar de aceea:

„Poate că va veni ziua — așa continuă — când neamurile cari azi ar vrea poate să șteargă papalitatea de pe pământ, se vor bucura că ea mai există încă. Glasul Vaticanului este singurul care grăiește lumii întregi. Nu este autoritate care să i-se poate asemăna“. — Clasele sociale bogate ale lumii ar face bine să-și plece urechia învățăturilor pornite dela Roma. Finanța să renunțe la tendința de acaparare a puterii. Distanța esențială pe care o face Papa între dreptul de proprietate și dreptul de folosire a averii trebuie primită de toți. Muncitorii trebuie împărtașiți din beneficiile întreprinderii în care lucrează.

„Dacă nu le vor face toate acestea — așa încheie critica neamului ales — civilizația apuseană se va sfărma și bolșevismul este inevitabil. Dumnezeu lui Israel să ne ferească de această catastrofă!“ — Amin!

Sănătatea și dansul

Incontestabil că dansul, cum se obișnuiește de cele mai multeori, în zilele noastre, nu corespunde cerințelor bunului simț și legilor morale creștine. Chiar din acest motiv scriitorii și moralistii creștini, mai ales cei catolici, l-au înfierat de repetate ori. Dar amatorii, și cei cari sufer de patima dansului, caută fel de fel de pretexte de ordin igienic.

Fiind de credința că facem un bun serviciu celor interesați, vom considera puțin dansul tocmai din acest punct de vedere, lăsându-ne călăuziți de medicul Dr. Gedda, deci de cineva competent în materie. În judecata noastră vom ține seama de întreitul respect: al exercițiului fizic, al locului și al timpului.

1. *Din punctul de vedere al exercițiului fizic*, dansul consistă într'o serie de mișcări ce se repetă în mod ritmic. Aceste mișcări au o repercusiune covârșitoare asupra picioarelor, fără să pună în mișcare întregul sistem

muscular, recomandat cu atâta insistență din partea medicilor.

Exercițiul fizic este cu atât mai folositor cu cât mai mult se extinde asupra tuturor membrilor corpului uman. De aceea medicii recomandă pentru întărirea organismului exercițiile cari pun în funcțiune toate încheieturile corpului și desaproabă în aceeași vreme pe acele, în urma cărora se desvoaltă numai o parte a corpului.

Exercițiile fizice, ca să-și aibă efectul dorit, din punct de vedere igienic nu trebuie să obosească. La dansuri însă se observă chiar contrarul. De câteori nu auzi pe dansatori povestind, că în urma oboselei abia se mai pot purta pe picioare. Nu mai amintim apoi de întrecerile de durată în dans, cari se pot taxa cu numele de nebunie în lege.

Să nu uităm, apoi, că dansul se face de către perechi de persoane, strânse lângă oală, ceea ce face ca respirația să devie foarte anevoioasă și de multeori împreună cu transmiterea de bacili din partea unuia la celălalt.

Afară de aceea transpirația, atât de necesară corpului obosit, este împedecată, fie indirect prin faptul că se dansează în perechi, fie direct din partea dansatorilor, din cauza vestimentelor anume confecționate, ori pe motive de conveniență socială. Asudatul e socotit din partea dansatorilor de un mare inconvenient și prin urmare fac tot posibilul pentru a-l evita. Or, obosind trupul prin mișcări exagerate și pe lângă aceea împedecându-l de a se putea purifica pe calea naturală a transpirației, se face una dintre cele mai mari greșeli contra sănătății.

În sfârșit, orice mișcare numai atunci este folositoare când se face din plăcere și cu anumită seninătate sufletească. Din acest motiv se desaproabă petrecerile duse până la extrem, fiindcă denaturează scopul pe care îl are jocul din firea sa. Dar adeseori se constată și la dansuri acest fapt. Devin pasionate și pasiunea delatură seninătatea sufletească, controlul de sine și prin urmare o serie de cerințe psihologice necesare pentru ca o mișcare să fie favorabilă sănătății.

2. *In ce privește apoi localurile unde se*

Foiața „Unirii“

Cea una fără prihană

— Spicuri mariane —

de Ștefan Dragu

Ca toți descendenții lui Adam, Maria ar fi trebuit să fie supusă și Ea blestemului rostit contra întregii seminții omenești, și să cunoască și Ea chinurile și necazurile, cari sunt urmările păcatului lui Adam. Însă Providența divină, care l-a rezervat cea mai glorioasă soartă, a înduplecat în favoarea Mariei hotărârile ei severe, rânduină zămislirea-i fără de pată.

Sufletul nostru, a tuturor, în momentul când este unit cu corpul pe care trebuie să-l însuflețească, este atins de păcatul original; acel al Mariei a fost cruțat în mod miraculos.

Păcatul original nu este altceva decât lipsa grației primordiale, hărăzită naturei omenești în persoana lui Adam.

Ori, fiindcă păcatul original consistă esențialmente în lipsa grației sfințitoare, care după planurile prime ale Providenței ar fi trebuit să se găsească în noi în clipa întrării noastre în viață, e evident că, atunci când biserica învață că sf. Fecioară a fost concepută fără păcat, înțelege să afirme, exclusiv, că Maria n'a cunoscut nici un singur moment

această lipsă și că, din ora când sufletul ei a fost creat și unit cu corpul, pregătit, firește pentru a-l primi, prin un favor cu totul special al Divinității și prin meritele D. Hristos, Ea a fost înzestrată și împodobită de dreptate și sfințenie.

În aceiași vreme Ea e copleșită de harurile înăscute, întărită în bine, desbătată de orice obstacol și scutită de concupiscentă. E un privilegiu unic. Nimeni, în afară de Imaculata Fecioară, n'a fost scutit de întinărirea păcatului original.

Aruncând o privire sumară asupra scrierilor bisericesti, vom constata că din cele mai vechi timpuri, și până la definirea dogmei, una și aceeași a fost părerea bisericii, mărturisind și învățând nepătata concepere a Mariei.

Așa sf. *Augustin*, acest vultur al doctorilor, a căruia mărturie are o valoare atât de importantă, voind să dovedească împotriva lui Pelagiu, transmiterea păcatului original tuturor fiilor născuți din Adam, are precauțiunea de a face o excepțiune în favorul Mariei, zicând: „Eu nu vorbesc de Fecioara Maria, de care nu s'ar ști să fie chestiune când e vorba de păcat, din cauza cinstei cuvenite lui Dumnezeu a căruia mamă Ea este. Căci, noi știm că Ea a primit o măsură de grații destul de mare pentru a triumfa pe deplin asupra fiecărui păcat. Ea a primit un prisos de grații pentru a învinge în tot și peste tot păcatul, pentru că Ea a meritat de a concepe și naște pe Acela

care în mod învederat nu are păcat (De natura et gratia c. 36).

Discipolul sf. Ioan Chrisostom: *Proclus*, episcop al Constantinopolului, în v. V., scrie următoarele despre imaculata concepere: „Sanctuar sacru al nevinovăției, templu sacro-sancț al lui Dumnezeu, chivot aurit în interior și exterior, sfințită în corp și suflet, mireasă prea frumoasă a Cântărilor, care s'a debarasat de haina cea veche, glob ceresc a noii creațiuni“ (Orat. VI. 16).

Un contemporan al acestuia: *Teodoșiu*, episcopul Anchirei, scrie de Nepătata Fecioară „În locul Evei, devenită pentru noi un instrument al morții, Dumnezeu a ales, pentru a ne reda iarăși viața, o fecioară foarte plăcută înaintea ochilor săi și plină de dar; Fecioară, care aparține părții femeiești, însă fără să cunoască răutatea; Fecioară curată, nevinovată, neprihănită, fără pată, scutită de orice greșală, sfântă în suflet și corp, crescând ca un crin, în mijlocul spinilor, ignorând blestemul Evei; închinată lui Dumnezeu din sinul maicii sale acoperită de grația divină ca și de o manta... Astfel este femeia demnă de Ziditorul, pe care Providența divină ne-a făcut-o dar și de care a binevoit a se servi pentru a ne comunica favorurile sale“. (Hom. VI. In sanctam Mariam Dei genetricem 11—12).

Mai târziu, în v. al VIII, sf. *Șofron*, patriarh de Ierusalim, scrie: „Iată pentru ce Fecioară sfântă e aleasă; ea e sfințită în sufletul

în petrecerile cu dans, știe toată lumea că sunt de necorespunzătoare în multe, și chiar foarte multe cazuri.

Corpul obosit are nevoie de o cantitate abundentă de aer curat. De obicei însă petrecerile cu dans se țin în localuri închise, sau cel puțin destul de mici, așa că atmosfera este staționară și coruptă. La coruperea aerului contribuie și toxinele speciale produse de aglomerația prea mare. Unde mai punem că cu astfel de prilejuri aerul se încarcă de praf, și e îmbăcșit de atâția bacili, cari intră în corpurile bine dispuse pentru cultivarea lor.

A expune deci corpul unei oboseli cu care e împreunat dansul, într'un local așa de nepotrivit, este, fără discuție, din cale afară primejdios.

3. Nici *timpul* nu e cu nimic mai favorabil, deoarece petrecerile cu dans au loc seara ori noaptea, adeseori până în zorii zilei următoare. — Iată o altă primejdie din punct de vedere igienic.

Trupul obosit în urma eforturilor din cursul zilei, trebuie să înfrunte o nouă oboseală și tocmai în timpul pe care ar trebui să-l dedicăm somnului și refacerii organismului slăbit. Dansurile nocturne sunt mai mult decât o simplă oboseală; ele sunt o strapație în adevăratul înțeles al cuvântului.

Apoi din lipsă de lumină și căldură solară oaspeții, dar mai cu seamă dansatorii, sunt expuși la fel de fel de boale de proveniență termală. Nimic nu expune pe om mai iute și mai ușor boalelor ca schimbarea bruscă de temperatură. Câte persoane nu și-au găsit moartea, sau cel puțin și-au contras vre-o boală pe care au purtat-o toată viața, în urma unei petreceri!

În consecință, medicii pe nici un motiv nu vor putea recomanda dansul din punct de vedere igienic. Sunt atâtea alte mijloace pentru refacerea organismului slăbit, nu chiar dansul cu seria de primejdii ce-l urmează.

E recunoscut în lumea medicală, că boala ce se propagă mai ușor și care află cu prilejul dansului cel mai potrivit teren de cultivare este tuberculoza. Prin urmare, luptând contra factorilor producători de tuberculoză,

trebuie să luptăm și contra petrecerilor exagerate cu dans, cari dacă sunt de reprobate din alte puncte de vedere, nu sunt mai puțin condamnabile din punct de vedere sanitar.

Prof. Dr. Vasile Aftenie

La deschiderea Parlamentului. Cu întârziere de o lună, la 15 Noembrie c. s'a săvârșit so lemnitărea deschiderii Corpurilor Legiuitoare. din trecut. Interesul general însă pare ceva mai scăzut decât altă dată.

Fără motiv și fără logică, de altfel. Cuprinsul mesajului regal, mai bogat ca de obicei, plecând dela constatarea vremilor și greutăților cu adevărat excepționale, ni-se indică liniile limpezi ale unui mare plan de refacere generală a țării, în toate domeniile.

În politică, pe lângă accentuarea vieții constituționale vom avea noua *lege electo- rală* , mai dreaptă și mai democratică decât cea de acum. — Se va simplifica toată organizația statului și viața administrativă va fi, în sfârșit, pusă pe temeliurile unei serioase și sănătoase descentralizări. — Principala grijă rămâne însă marea boală economică, ce nu mai vrea să se îndrepteze. Mesajul se ocupă pe lung de ea. Nu anunță reforme radicale. Rămânem în sistem capitalist, cu menținerea fermă a Leului și respectarea angajamentelor de plată. Totuși se va căuta înțelegerea cu creditorii pentru ușurarea cuponului datoriiilor externe; se vor reglementa trusturile, cartelurile și băncile; se va aduce la normal prețul fabricatelor etc. — Marea reducere în cheltuielile statului, reclamată de echilibrarea cu orice preț a bugetului, face pe mulți să tremure de teama unei noi reduceri a salariilor. Ceeace, probabil, nu va avea loc. Va mai scade însă numărul funcționarilor și, de altă parte, se va face o nouă ordine în organizația fiscală și se vor căuta noul izvoare de venit.

Și lista înoirilor continuă încă. De sigur, realizarea va fi mult mai anevoioasă. N'avem totuși, nici un motiv să lamentăm de pe acum. Avem, fără îndoială, cel mai capabil guvern cu puțință, iar majoritățile parlamentare mai omogene chiar decât înaintea schimbării de guvern. Persoana dlui Maniu dă o necontestată

unitate întregii guvernări și garantează muncă liniștită.

Lucruri cari s'au dovedit din prima zi: la alegerea birourilor. Președinți au rămas, proclamați cu unanimitate însuflețire, cei din sesiunea trecută: dd. Ștefan Cicio-Pop, la Cameră și N. Costăchescu, la Senat. Cititorii noștri vor avea deosebită bucurie de-a găsi din nou între vicepreședinți: la Senat pe pâr. canonic Dr. Victor Macaveiu, iar la Cameră pe pâr. Dr. Dumitru Manu.

Oricum, nu vom uita nici o clipă apăsarea extraordinară a greutăților de tot felul și ca buni Români și buni creștini, cerem dela Dumnezeu ajutor bogat pentru biruirea lor.

Lupta împotriva pornografiei. Una dintre piedecile cele mai mari ale renașterii spirituale și ale răspândirii în lume a idealului evanghelic e literatura și arta modernă, străină principiilor de etică și morală creștină. Așezată la toate cotiturile vieții sociale, pornografia asaltează mereu și cu îndrăzneală bunele moravuri, infiltrându-și veninul în întreg organismul social, cu repercursiuni dezastruoase îndeosebi în lumea tineretului.

Evident că biserica nu poate rămânea pasivă în fața acestei molime. „Index”, enciclice papale, hotărâri sinodale, cuvântări în cadrele asociațiilor religioase, și mulțime de articole în cauză: toate țintesc îndiguirea acestui val al imundității.

Mai nou aflăm că episcopatul polon a pornit o acțiune foarte vie în această direcție. A fixat adecă drept cuvânt de ordine al „Acțiunii catolice polone” din prilejul praznicului în cinstea lui Hristos Regele din acest an, imperativul: Luptă necruțătoare împotriva necuviinței și pornografiei în presă și pe scenă!

În urma acestei îndrumări a episcopatului, Institutul Central al Acțiunii Catolice Polone din Poznan, a dedicat un număr întreg al periodicului său Kuch Katolicki chestiei arzătoare a relelor cauzate de tiparul și teatrul imoral. Cele mai alese pene de scriitori catolici arată, împreună, masselor, ce flagel cumplit este pornografia, și inițiază pe toți cei cu drag de binele neamului și al patriei în taințele

ei și trupul ei, și fiindcă este curată, neprihănită și neîntinată, ea contribuie la întruparea creatorului” (Epist. synod. c. 3162)

Și într'alt loc: „Tu ai înfrumusețat natura omenească, ai covârșit pe îngeri, ai întrecut strălucirea arhanghelilor... Tu ai lăsat binișor înapoi orice creatură; căci, mai mult ca orice creatură, tu ai strălucit în curățenie, și aceasta pentru că tu ai primit, ai purtat în sinul tău și ai născut pe Creatorul tuturor creaturilor...” (Orat. II 12—20 c. 32 38),

Cu două veacuri mai târziu intrigantul care și este autorul îndepărtat al schismei orientale: Fotiu, se pronunță despre neprihănită zămislire astfel: „În vremea acesteia Fecioara mamă se naște din o mamă sterilă și palatul se prepară pentru venirea Domnului. În vremea aceia, Fecioara iese din rândurile celor neroditori, și și păcatul până atunci roditor e lovit de sterilitate... Să cântăm cântări de mulțumită: Adam e reînnoit, Eva nu este redată.” (Hom. I, în ss. Dei genetricis natalem diem.)

Prin urmare sentimentele patriarhului Fotiu sunt cu totul contrare celor ale Grecilor de azi, cari uitând de Părinții lor, își bat joc de definiția Papei adusă în această materie.

Pela începutul veacului al XVI, în Spania, Sf. Toma de Villeneuve, vorbind asupra acestui subiect, se exprimă astfel: „După cum la crearea lumii, Dumnezeu a reunit în om toate minunile universului, astfel la regenerarea lumii,

a închis în Maria perfecțiunea întregii biserici și a tuturor sfinților. Tot ce este de remarcat într'un sfânt se află și în persoana Mariei: paclnța lui Iob, bunătatea lui Moise, credința lui Avram, neprihănirea lui Iosif, umilința lui David, înțelepciunea lui Solomon, zelul lui Ilie, nevinovăția fecioarelor, tăria martirilor, evlavia părinților, știința doctorilor, disprețul anacoreților pentru lume.” (De Imm. Conc.)

În aceeași vreme, în conciliul Tridentin, după ce s'a definit universalitatea păcatului original, Părinții conciliului adaugă: „Sfântul Conciliu declară, de altmintea, că intențiunea sa nu este de a cuprinde în acest decret, unde e vorba de păcatul original, pe Prea Fericita și Nepătata Fecioară Maria, mama lui Dumnezeu. (De peccato originali II ses. 1546).

Distinsul scriitor francez, Bossuet, scrie despre nepătata concepere: „Mântuitorul era neapropiat de sus de corupțiunea comună; cât pentru Maria, ea fusese supusă, însă a fost cruțată. Ceilalți sfinți, eu zic, că au contractat, într'adevăr această corupțiune, însă au fost mântuiți. Astfel, noi păstrăm privilegiul Mamei, fără a face nedreptate excelenței Fiului; astfel noi vedem o legitimă și echitabilă dispozițiune, care pare foarte convenabilă Providenței divine; astfel, Domnul Hristos, care, după doctrina teologilor, a venit în această lume în mod special ca să ridice păcatul original, care e marea operă a diavolului, aduce prin Mama sa, cea mai glorioasă biruință”.

În continuare: „O Isuse, stăpânul meu, tu ești nevinovat din natură, Maria prin grație; tu ești neprihănit prin excelență, Maria prin privilegiu; tu ești inocent ca și mântuitor, Maria ca și prima din cele ce prețiosul tău sânge le-a purificat.” (Bossuet I sermon sur la Conception dela S. Vêrge).

În aceste împrejurări, când atmosfera era atât de prielnică și atât de solid pregătită, și când momentul părea mai oportun, Sf. Părinte dela Roma, Papa Piu al IX, în virtutea puterii ce-o deține, și luminat de Spiritul Sfânt, în mijlocul unei adunări numeroase de episcopi și cardinali, știm că a publicat în 8 Dec. 1854 nemuritoarea bulă, *Ineffabilis*, în care zice: „Prin autoritatea D. N. I. Hristos, a sfinților Apostoli Petru și Pavel și a noastră, declarăm, pronunțăm și definim că doctrina, care afirmă că sfânta Fecioară Maria a fost, în primul moment al conceperii sale, prin o grație deosebită și un privilegiu însemnat, acordate de Atotputernicul Dumnezeu, și în vederea meritelor Domnului Hristos, mântuitorul neamului omenesc, păzită și cu desăvârșire scutită de întinaciunea păcatului original, este o doctrină revelată și prin urmare ea trebuie să fie crezută neîncetat și cu tărie de toți credincioșii”.

Patru ani mai apoi, în primăvara anului 1858, la Lourdes, unei copilțe — Bernadeta Soubirous, arătându-se P. C. Fecioară își asumă gloriosul titlu: „Eu sunt neprihănită Zămislire”, autentificând și binecuvântând astfel procla-

luptei cu succes în contra ei. Conducerea aceluiași Institut Central a pregătit, pentru sărbătoarea pomenită, un program vast de propagandă, scoțând în broșuri drăguțe o seamă de articole, studii, conferințe și cuvântări lămuritoare în cauză, pe cari apoi le-a răspândit în masele mari ale populației. Pilda dela Centru a fost urmată de toate organizațiile din țară. Paralel cu această acțiune a tipărit și d. Oleska o lucrare în care aduce aminte celor dela putere că Polonia are o lege foarte bună împotriva pornografiei. Nu-i însă respectată. — Ceeace nu-i lertat să se mai întâmple de aci încolo.

Știri mărunte

Urmând unei chemări mai înalte.

Capela S. Agnes a colegiului Capranica din Roma a a fost luna aceasta mărturia unei scene mișcătoare: au fost primiți, după rânduiala cuvenită, în rândurile clericilor, doi bărbați cu nume bine cunoscute în lumea cercurilor italiene. Unul e *Dr. Luigi Borrettini*, profesor de drept roman la universitatea din Ferrara, iar celalalt e inginerul *Alessandro Belluci*, profesor la Institutul Tehnic din Fermo. Ambii au părăsit poziții strălucite din lume, pentruca să se închine cu totul în slujba Domnului. — La fel a făcut și *Ernest Perrier* fost, până zilele trecute, președinte de consiliu al cantonului Freiburg al Elveției. A lăsat toate și a intrat într-o mănăstire benedictină din Franța. — Cel de sus cheamă pe cine-i este voia, și fericiți cari ascultă glasurile dintru înălțime.

Tinerimea acționistă italiană în pelerinaj la Sf. Părinte.

Duminecă, în 6 Noemvrie c., mii și mii de tineri din toată Italia, aparținând diferitelor organizații ale »Acțiunii catolice« italiene, au fost primiți în audiență de Supremul Pontifice, anturat de cardinali și alte înalte fețe bisericesti. Museo Lapidario, Sala dei Paramenti, Sala Ducale și vasta Aula delle Benedizioni erau tixite de fețe tinerești, vesele și îmbujorate. După cele trei sferturi de oră de trecere în revistă, președintele consiliului central al asociațiilor tinerești, avocatul R. Jervolino, a prezentat Preafer. Părinte omagiile filiale ale celor de față și ale tuturor fraților de idei din lungul și latul țării lor. Din cuvântul acesta s'a văzut că la cursurile religioase aranjate de »Acțiunea Catolică«, au luat parte anul acesta, 200.000 de tineri, prezentându-se la examenele regionale de întrecere 49.388 de membri efectivi și 47.632 membri

marea acestei dogme de către Suveranul Pontific. În realitate această copilă a avut 18 aparițiuni de ale P. C. F. Maria, din 11 Februarie până în 16 Iulie 1858, având vrâsta de 14 ani. După numeroase anchete și cercetări episcopesti, timp de 4 ani, judecata canonică a fost adusă în 18 Ianuarie 1862. Și în felul acesta s'a pus capăt tuturor discuțiilor prin cuvintele: Ceeace Bernadeta a văzut, este Prea Sf. Fecioara Maria. Iar Bernadeta, până la moartea sa, (16 Aprilie 1879), 35 ani, repeta în continuu cu simplitate și tărie: »Am văzut-o, da am văzut-o«.

Astăzi în Biserica Apuseană se sărbătorește ziua de 8 Decemvrie în cinstea concepției nepătate a P. C. F. Maria. Să nădăjduim însă că va sosi și pentru Biserica noastră orientală ziua când va enumăra în șirul sărbătorilor sale și pe aceea a Neprihănitei Concepții. Incheiu cu cuvintele frumoase: *Tota pulchra es Maria, et macula non est in te.*

aspiranți. Nu mai puțin de 57.768 de tineri din organizație au luat parte, tot anul acesta, la exerciții spirituale. Cu toții se deprind apoi în tr'ale apostolatului carității în cadrele celor 1853 »conferențe« (cercuri) vincentine. Ce mirare deci dacă mulți dintr'înșii se dedică cu totul lui Dumnezeu și slujbei lui? Datele statistice arată că în răstimpul Septemvrie 1929 — Septemvrie 1932 nu mai puțin de 4770 de tineri, din 160 de eparhii, au răspuns chemării lui Hristos-Preotul. Din aceia 1327 sunt în institute călugărești, 684 în institute misionare, iar 2670 în seminarii eparhiale. — Se putea ca Sf. Părinte, la asemenea dovezi de viață, să nu deie expresie celei mai simțite bucurii ce poate cuprinde o inimă de mare Păstor?!

† **Dr. Demetriu Kiss**, președintele Agru-lui din eparhia Oradea, biruit de povoaara celor 78 ani, a trecut la cele veșnice în 12 Noemvrie 1932. A avut înmormântare cum nu s'a mai văzut de mult. Oradea întreagă, și lume multă din depărtări, a ținut să-i dea cinstea din urmă aceluia, care și-a slujit, o viață întreagă cu smerenie și râvnă apostolească, țara, neamul și biserica. A și avut parte, încă în viață, de recunoștințele tuturor. Confrății lui advocați l-au ales președinte de onoare pe viață, a baroului lor. Râvna lui pentru întărirea sfintei noastre biserici a distins-o Sfântul Părinte dela Roma făcându-l comandor al ordinului cavaleresc »Sf. Grigorie cel Mare«, distincție rară și mare, iar Regele i-a conferit »Steaua României«. — Adevărata și marea răsplată pentru toate ostenețele lui desinteresate, singura pe care a dorit-o viața întreagă, abia acum i-o dă Hristos, regele veacurilor. I-a fost soldat credincios și entuziast. Dragostea pentru sfânta euharistie fiind centrul vieții sale religioase. — Dumnezeu să-i facă parte de răsplata dreptilor!

Locale. Dumineca viitoare, a săptămânii XIII după Înălțarea sfintei Cruci, va predica în catedrală pâr. *Dr. Leon Sârbu*, duhovnicul Seminarului nostru teologic.

— Seara Duminecei trecute a prilejit publicului blăjan o foarte frumoasă surpriză: elevii clasei VII liceale au dat un bine reușt *festival artistic-literar*. S'a declamat, s'a spus un dialog, s'a cântat un punct de cor (sub conducerea d. prof. Toduța) și s'a jucat cu simț și cu pricepere, piesa lui Molère: *Doctorul fără voie*. — Asistența s'a îndepărtat foarte mulțumită de festivalul septimanilor nostri.

Agenția „Fides“. Roma papală înțelege mai bine ca oricine însemnătatea informației exacte și la timp. Deaceea în Martie 1927 a decis să înființeze o agenție internațională de informații din lumea misionară. S'a convenit să-și aibă sediul în palatul sacrei Congregații de Propagande Fide, stând în atârnare deadreptul de Consiliul Superior al Operei Pontificii de propagare a credinței. Zis și făcut. Astăzi agenția »Fides«, căci de ea e vorba, are 425 de corespondenți ordinari repartizați pe regiuni misionare, în Africa, Asia, America, Oceania și în teritoriile europene ce se țin de Congregația Propagandei. Inafară de aceștia mai are și alți corespondenți extraordinari în 30 dintre cele mai importante centre ale lumii misionare. Șapte redactori de limbile: franceză, engleză, italiană, spaniolă și germană, prelucră după exigențele și tehnica jurnalistică, materialul ce vine la oficiul central. După cinci ani de zile agenția aceasta se poate mândri cu serviciul ce face la 1620 de ziare cetite de fiii alor 42 națiuni din Europa și America mai ales. — »Răzbușarea creștină« din acest număr al nostru e și ea una din știrile agenției »Fides«.

Comemorarea zilei armistițiului. Pomenirea încetării ostilităților războiului mondial s'a făcut și la noi, în 11 Noemvrie, în chip în- Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

duioșetor. Ștafete anume rânduite au purtat, trecând din mână în mână, tot la doi Km., făclia aprinsă la candela din mausoleul dela Mărășești. Drumul a dus peste Buzău-Sinaia la București. Populația le-a făcut alergătorilor pe toată linia manifestații entuziaste. Pe distanța Sinaia-București făclia simbolică a trecut dela stafetă la stafetă tot la câte 1 Km. — Adusă la mormântul Eroului Necunoscut, din Capitală, în fruntea unui cortegiu important, pâr. Inocențiu Ștefănescu și diac. M. Constantinescu au oficiat slujba religioasă, iar d. colonel G. Marinescu a rostit cuvântul ocazional.

Răzbușarea creștină. Faptul s'a petrecut în China occidentală, unde bine de curând era mare și tare căpitanul Ju. Acesta, pe titlu că vrea să aibă elemente absolut sigure în luptă cu Japonezii, a supus la maltratări familiile chineze creștine, cu gândul de a le face să se lapede de credință. Gând nebun și zadarnic, dar care a pricinuit jale și lacrimi multe-multe. Strașnicul ostaș al »ideii naționale« bolșevice a prăbușit în mizerie neagră o mulțime de familii dreptcredincioase din districtul Juntinyu, a fugărit în toate părțile elevii școlii de catehumenat din Teetchang, a jefuit toate școlile primare catolice din părțile Chiangtcheoului unde a insultat în chip barbar pe părintele misionar Flahutez, și a ucis doi cateheți, după ce le a pus în vedere creștinilor dărîmarea bisericii lor. Drept mulțumită, respectiv răzbușare pentru atâtea bunătăți de câte i-a împărțășit sălbatecul reprezentant al dreptății roșii, și tovarășii săi, pâr. Flahutez cu cei rămași citovi pe lângă sine, a luat în primire 70 de soți de-ai căpitanului Ju, răniți în luptele cu Japonezii, îngrijindu-i cu frățescă dragoste, până la însănătoșare, în spitalul scăpat ca prin minune de chiar furia lor.

In atenția parohilor și
curatoratelor bisericesti!

COMANDAȚI

GLOPOTE

de calitate superioară, la cel mai mare
depozit românesc din Ardeal:

ALEXANDRU ANCA

CLUJ, Str. Regina Maria No. 43.

TOT AICI: Policandre, Sfeșnice, Ornate și
Recvizite bisericesti, Prapori, Cărți pro-
fești și de rugăciuni. »CĂRAREA FER-
CIRII« aprobată de P. S. S. Episcopul Hoscu,
legată în celuloid 450; în piele 3-400;
în pânză 150; în carton tare 100; broșat
75 Lei, conține toate rugăciunile, paracli-
sul și slujba. CĂRTICICA LUI SFT. AN-
TONIE DE PADUA în legătură carton tare
25, broșat 20 Lei. Diferite predici, VERSURI
LA MORȚI (cântări funebreale pentru femei,
bărbați și copii). Teatre populare și șco-
lare, monoloage, dialoge. — Medalii de
aluminium pt. Reuniuni, cu inscripție
după dorință, etc. etc.

Cereți prețurant detaliat

RECLAMA
este sufletul comerțului